

bet, som nylig talte, i at Embedsstanden i det Hele taget kan siges at være for høit gageret. Jeg troer vistnok, at der gives Gager, som ere højere, end de burde være, men derfor kan man ikke sige, at Embedsstanden i det Hele er højere gageret, end den bør være. Den ærede Rigsdagsmand har sagt, at Embedsclassen er den Klasse af Nationen, som er taaleligst stillet, og han har tillige sagt, at Markedet for Embedsmænd har hidtil været godt forsynet. Jeg troer, at dette kun er rigtigt, naar man vil betragte det Marked saa godt forsynet, der har Overskud af meget blandede Varer, men jeg kan kun kalde det Embedsmarked godt forsynet, der har Overskud af Candidater, som virkelig ere i Besiddelse af den fornødne Duellighed til at udføre Embedsforretningerne, og derpaa troer jeg ikke, at man just egentlig kan sige, at vi have havt Overskud. Jeg troer, at det er vigtigt, at Staten sørger for at stikke sig til sine Embedsstillinger nogenlunde de bedste Kræfter, den kan faae, og jeg troer, at den ikke vil kunne opnåe dette ved at fulde Embedsmændene, enten det saa skeer ved at give dem lavere Gage eller lavere Pension. Den ærede Rigsdagsmand vilde have de lavere Classer ind i Embederne. I denne Henseende skal jeg bemærke, at jeg vel troer, at der gives mange Embeder, hvortil man i tidligere Tider har taget en „pæn“ Mand, skøndt man dertil ligesaa gjerne kunde have taget Mænd af Underclasserne, men jeg troer paa den anden Side, at der gives mange Embeder, som ville være yderst slet tjente med den af den ærede Rigsdagsmand antydede Besættelsesmaade, hvis man med Hensyn til disse Embeder vilde gjøre Afkald paa den forberedende Dannelse, som hidtil har været anseet nødvendig dertil. Vi maae vel vogte os for at nedbryde den Concurrence af dygtige Kræfter, som har fundet Sted i Nationen, og for at lønne Bestillingerne saaledes, at en Mand, som føler Kraft og Dygtighed til at skaffe sig rigeligt Erhverv i Verden, ikke kan føle Lyst til at eftertrakte disse Stillinger. Det er bekendt nok, at den, som har noget Talent, kan selv her i Landet svinge sig op til meget bedre Tilværelse, end der bydes Embedsmændene, og man skal ikke fjerne altsfor mange talentfulde Mænd

fra Embedsstanden. Jeg kommer nu til at omtale det Forslag, som er gjort af et Medlem af Udvalget, og som er optaget af den ærede Rigsdagsmand for Holbek (Tscherning), det Forslag nemlig, som gaaer ud paa, at der i Pensioneloven skal bestemmes Pension for den Klasse af Embedsmænd, som har tjent over 25 Aar, og at der derimod ingen Lov skal være for dem, som have tjent i kortere Tid, hvorimod deres Pensionberettigelse skal hver Gang af Rigsdagen afgjøres ved en særegen Lov. Jeg maa da bemærke, at den Grund, som den ærede Rigsdagsmand har anført for dette Forslag, nemlig at det var godt at træffe saadanne Foranstaltninger, hvorved man lidt efter lidt vænner Embedsmændene til at faae en mindre og passende Pension, den synes mig ikke at være den bedste, thi det er naturligvis min Overbeviisning som det er Udvalgets, at den Pension, som der er foreslaet tilstaaet Embedsmændene, er passende. De Indfrænkninger, som skulle bevirkes i Pensionensbyrden, skulle bevirkes dertigjennem, at man ikke erkjender Berettigelsen for alle dem, for hvem man tidligere har erkjendt Berettigelsen, men Spørgsmaalet er, om dette saaledes kan bevirkes paa den af den ærede Rigsdagsmand foreslaede Maade; thi saa kunde man vel gaae ind paa Forslaget; men Sagen er, at det Forslag, som den ærede Rigsdagsmand har fremsført, er af den Bessaffenhed, at det medfører adskillige andre væsentlige Ulemper, som virkelig ere af den Betydning, at Udvalget, da dette Forslag blev fremsat, paa ingen Maade troede at kunne indlade sig derpaa. Lader os tænke os, hvorledes Tilfældet vilde blive, dersom dette Forslag gik igjennem. De Embedsmænd, som have været i Tjenesten over 25 Aar, vilde komme paa en bestemt Pension, og med Hensyn til dem kunde altsaa den ærede Rigsdagsmand ikke anvende sit System om, at ikke de i Udvalget anførte Hensyn, men kun Hensyn til Embedsmændenes Værdighed skulde være det Afgjørende; thi dette blev efter hans Forslag kun gjældende for Embedsmænd under 25 Aar. Der skal altsaa hvert Aar fremlægges Lovforslag, og dette skal passere begge Thing og derefter antages af Hans Majestæt, og da først kunne disse Embedsmænd faae Pension.